

τὸ μὲν ἄρ' ὑπὸ δρᾶϊ δῶμ' προσέφη ποδασώκιον Ἀχιλλεύς·
μή με Κύκλον μὲν γούνατον γούνατος, μή δέ τοι κνήον.
οἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀρήσει ^{προθυμίας}
ὡ μὲ ἀποταμνόμενον ἰερὰν ἔδμεναι, διαμύβοργας·
ὡ σὺν ἰβότ' ὅς σ' ἰσχυρὸν μάστιγι βλάπτεισ' ἀπαλάμμοι.
οὐδ' εἰ κεν δαίκαί κ' ἴσθ'· καὶ εἰ κοσιμήριτ' ἀποιμύ
στήσασ' ἐνθάδ' ἔφορος, ὑπόσχωμαι δέ τοι καὶ ἄλλα·
οὐδ' εἰ κεν σ' αὐτόν χρυσῶι ἐρυσσασθαι ἀμύροισι
δαρδαρίδης Πρίαμος, οὐδ' ὅς σ' ἐν πότριάμην
ἐνθ' ἐμὴ λυγρὰ δαίμων ἴσθαι, ὄμνεις κεν αὐτή.
ἀλλὰ κύματα καὶ οἰομοὶ καταπαύεται δάσομαι· ^{ἴσθαι}
τὸ μὲν καταπυλίσσων προσέφη κορυθαίολος Ἴφιτος·
ἴσθαι μὲν ὅσων προτιόσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμὸν
πήσειν, ἴγάρ σ' ἴθι σιδῆρ' ἔσθαι, ἐνθ' ἔσθαι θυμὸς·
φραζέσθαι μὲν, μέντοι, τί θέωμ' μέναι μάχης βρωμαί·
ἴματι τῶι, ὅτ' ἰβότ' παρὶς καὶ φοῖβος ἀπόλλων

ἔσθαι δὲ ὅτ' ὄλβωσιν ἐμισκαίησι πύλῃσιν·
ὡ σ' ἄρ' ἄμην εἰπόμενα τῶρος ἀνάτοιο κάμπερ·
τύχῃ δ' ἔκρεθ' ἔσθαι παμμένη, ἄϊδος δ' ἐμὴ κή·
ὄμ' πότμον γούνατος· λιποῖσ' ἀνδρῶν τῆσ' ἴκην·
τὸ μὲν καὶ τεθνεῖσ' ἀπὸ προσήδα δῖος Ἀχιλλεύς·
τέθνησ' ἰκνήσθαι δ' ἔσθαι τὸ τε δέξομαι, ὅπποτε ἔσθαι
ζῆσ' ἔσθαι τῶν ἴσθαι, ἴδ' ἀπ' αὐτοὶ θεοὶ ἄλλοι·